

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719202007
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5719202007.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: O. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XXX, P. P., v zastúpení právne - JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom v L. X., M. V. X, proti žalovanému - Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Staré Mesto, Mýtna 48, v zastúpení právne - JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v J., C. XX, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/66/2019-216 zo dňa 29.9.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie:

- vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku III. o náhrade trov konania.

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením (výrok III.).

2. V poradí druhom rozsudku sa okresný súd cítil byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení č.k. 5CoCsp/12/2020-170 zo dňa 11.6.2020, následne na základe vykonaného dokazovania konštatoval čiastočnú opodstatnenosť žaloby.

3. Posudzoval žalobný nárok o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške sumy 500 eur. V skutkovom vymedzení žaloby žalobca tvrdil, že úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa v konaní vedenom na OS Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/379/2014 o zaplatenie sumy 3.393,20 eur s príslušenstvom. V označenom konaní rozsudkom zo dňa 27.2.2018 bola voči nemu žaloba zamietnutá z dôvodu porušenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a práve tým, že dosiahol v predmetnej právnej veci zamietnutie žaloby - smerujúcej voči nemu ako žalovanému, úspešne uplatnil voči žalobcovi - v aktuálnom spore žalovaný, porušenie svojich spotrebiteľských práv. Nárok na priznanie finančného zadostučinenia opiera o ust. § 3 ods. 5 Z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vo výške

sumy 500 eur považuje žalobca tento svoj nárok za primeraný a spravodlivý, naplňujúci požiadavku účinného sankčného prostriedku ochrany spotrebiteľa.

4. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalovaného D. D., a.s. IČO: 00 151 653 so sídlom v Bratislave, Suché Mýto 4 ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola uzatvorená dňa 4.8.2005 zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk). Jedná sa o spotrebný a bezúčelový úver, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 11,10 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eur (2.000 Sk) a poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50 Sk) mesačne. Výška splátok predstavuje sumu 48,36 eur (1.457 Sk), pričom sú splatné k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola stanovená dňa 20.9.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.7.2015. Žalovaný (v procesnom postavení žalobcu) uplatňoval voči žalobcovi (v procesnom postavení žalovaného) pred Okresným súdom Bratislava V nárok na zaplatenie sumy 3.393,20 eur s príslušenstvom a odmenu 11,31 eur zo zmenky. V uvádzanom konaní konajúci súd úver zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca žalovaného D. D., a.s. so žalobcom dňa 4.8.2005 kvalifikoval ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že pri výpočte RPMN (ročná percentuálna miera nákladov - poznámka odvolacieho súdu) sa žalobca síce riadil vzorcom uvedeným v prílohe zákona č. 258/2007 Z.z v znení platnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a chyba vzorca bola napravená až zmenou zákona účinnou od 1.7.2006, napriek tomu bolo podľa názoru súdu povinnosťou banky postupovať s nevyhnutnou odbornou starostlivosťou a buď na nesprávnosť vzorca o ktorej musela vedieť upozorniť alebo aj do zmluvy uviesť taký údaj o RPMN, ktorý reálne zodpovedal hodnote celkových nákladov spojených s úverom. Banke muselo byť známe, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby. Vzhľadom na tento konštatovaný záver Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 27.2.20218 č.k. 1CbZm/379/2014-346 zrušil zmenkový platobný rozkaz zo dňa 27.3.2014 č.k. 1Zm/914/2013-11 a Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 4.4.2019, č.k. 1CoZm/17/2018-386 rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.2.2018, č.k. 1CbZm/379/2014-346, v časti, v ktorej súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov, potvrdil. Zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že aktuálny žalobca preplatil úver najmenej o 161,76 eur.

5. Okresný súd postupujúc v rovine právnej podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a na základe vykonaného dokazovania uzavrel v aktuálne súdnej veci, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 1CbZm/379/2014- 346 zo dňa 27.2.2018 bolo jednoznačne preukázané úspešné uplatnenie porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa v inom konaní. Navyše, sa cítil byť viazaný vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Žiline (ako súdu odvolacieho) v uznesení č.k. 5CoCsp/12/2020-170 zo dňa 11.6.2020, v zmysle ktorého „pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje nielen, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Na úspešné uplatnenie práva postačuje aj to, keď spotrebiteľ vyjadrí nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou v rámci svojej procesnej obrany“.

6. Okresný súd je názoru, že žalobca znášal stav právnej neistoty tým, že žalovaný voči nemu uplatňoval nedôvodný nárok, čím bol žalobca nedôvodne vystavený psychickému vypätiu. Súdne konanie iniciované zo strany dodávateľa je totiž stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Pri posudzovaní zásady primeranosti náhrady okresný súd zohľadnil funkcie, ktoré táto náhrada má plniť. Jednak má plniť funkciu satisfakčnú a funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak náhradu treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov s predpokladom, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy porušovania spotrebiteľských práv, ako aj na upustenie od ich porušovania, súd považoval sumu finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur priznanú žalobcovi za postačujúcu. Riadil sa pri tom voľnou úvahou zohľadňujúc individualitu a špecifiká prejednávanej veci a rámec jej spravodlivého usporiadania. V neposlednom rade prihliadol i na sumu o ktorú žalobca preplatil úver. Nad sumu 300 eur okresný súd náhradu na finančné zadosťučinenie vyhodnotil ako

nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol. V závere rozhodnutia upriamil pozornosť účastníkov na tú skutočnosť, že priznanou sumou primeraného zadosťučinenia súčasne vyrovnal ujmu, ktorá žalobcovi vznikla preplatením úveru.

7. Riadiac sa ustanoveniami § 255 ods. 1, § 396 ods. 1, 3 CSP v aplikácii s § 262 ods. 1, 2 CSP okresný súd úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Konštatoval úspech žalobcu v oboch konaniach aj za stavu, že jeho žaloba bola čiastočne (vo zvyšku) zamietnutá, keďže žalobca bol úspešný do právneho základu nároku, ktorého výška závisela výlučne od voľnej úvahy súdu.

8. Proti rozsudku, čo do jeho výroku I., v ktorom súd žalobe čiastočne vyhovel a do výroku III. o náhrade trov konania sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný. V týchto odvolaními dotknutých výrokoch sa domáhal zmeny rozsudku, v rámci nej požadoval tiež zamietnutie žaloby a priznať právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Odvolateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci v odvolaními napadnutom meritórnom výroku. Poukazuje na právny dôvod žaloby - právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., a tvrdí, že na priznanie tohto nároku nebola v súdnej veci splnená obligatórna zákonná podmienka. Dodáva, že zákonodarca podmienil právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie aktívnym uplatnením svojich práv - podaním určovacej žaloby, alebo žaloby na plnenie. Okresný súd v poradí druhým rozsudkom sa riadil nesprávnym právnym názorom, ktorý vyslovil v súdnej veci KS Žilina v uznesení sp.zn. 5CoCsp/12/2020-170. Právny názor, že na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje aj to, keď spotrebiteľ vyjadrí nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou v rámci svojej procesnej obrany, je podľa odvolateľa nesprávny, nakoľko je v rozpore s obsahom a účelom znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa a je v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, napr. v rozhodnutiach vydaných pod sp.zn. 6Cdo/389/2015 a 6Cdo/127/2017. Odvolateľ dôvodí ďalej, že žalobca voči nemu, resp. voči jeho právnemu predchodcovi úspešne neuplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti, pretože takúto žalobu nikdy nepodal. Preto súd mal žalobu žalobcu v aktuálne súdnej veci ako zjavne nedôvodnú zamietnuť, čo aj v pôvodnom konaní správne urobil.

10. Aj keby žaloba bola dôvodná, čo nie je, rozhodnutie súdu I. inštancie o náhrade trov konania je podľa odvolateľa v rozpore s § 255 CSP. Súd je povinný priznať náhradu trov konania strane sporu podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala len čiastočný úspech vo veci, náhradu trov konania pomerne rozdelí. Rozhodnutie súdu, keď priznal čiastočne úspešnej strane sporu právo na plnú náhradu trov konania označuje žalovaný/odvolateľ za nezákonné.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku v odvolaními napadnutých výrokoch z dôvodu ich vecnej správnosti. Považuje za podstatnú otázku, čo je obsahom hypotézy právnej normy obsiahnutej v poslednej vete ustanovenia § 3 ods. 5 zák. Č. 250/2007 Z.z., keďže procesná obrana žalovaného od začiatku je založená na tom, že hypotéza tejto právnej normy predpokladá konkrétny druh procesnej aktivity spotrebiteľa. Žalobca je názoru, že je zreteľné z obsahu hypotézy právnej normy obsiahnutej v poslednej vete ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, že účelom zákona je sankcionovať dodávateľa za konanie, ktorým porušuje právo spotrebiteľa. V súlade s právom Európskej únie pritom sankcia nemusí mať len formu verejnoprávnej pokuty, ale môže mať aj inú formu. V podmienkach Slovenskej republiky je to primerané finančné zadosťučinenie, ktoré si môže nárokovať priamo spotrebiteľ. Jeho účelom je ochrana spotrebiteľa s možnosťou domáhať sa proti dodávateľovi, ktorý porušil právo alebo povinnosť podľa predpisu na ochranu spotrebiteľa, finančného zadosťučinenia. V každom prípade je na priznanie finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa nevyhnutný procesný útok ktorý, aby mal šancu na úspech, musí spotrebiteľ zároveň úspešne uplatniť voči dodávateľovi podľa zákona na ochranu spotrebiteľa alebo podľa osobitného predpisu. On/žalobca úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti dodávateľa, relevantným procesným prostriedkom v inom konaní na OS Bratislava V sp.zn. 1CbZm/379/2014 (rozsudok prvoinštančného súdu potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1CoZm/17/2018) a právo na primerané finančné zadosťučinenie si uplatnil žalobou v tomto konaní na Okresnom súde Martin.

12. Z hľadiska namietaného rozsahu nároku na náhradu trov konania okresný súd tiež náležite odôvodnil svoje rozhodnutie. Samotná výška primeraného zadosťučinenia, rozhodovanie o nej, je v diskrečnej právomoci súdu. O tejto otázke identicky rozhodol napr. Okresný súd Nové Zámky v rozsudku sp.zn. 18CSr/1/2016 alebo Krajský súd v Nitre v rozsudku sp.zn. 9Co/380/2017.

13. V ďalšom štádiu odvolacieho konania účastníci už písomne nereagovali.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku voči ktorému je prípustné odvolanie, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti. Rozsudku sa nedotýkal v odvolaní napadnutom výroku II.

15. Odvolaniu žalovaného nebolo možné vyhovieť.

16. V súdnej veci okresný súd vykonal relevantné dokazovanie, z ktorého zistil riadne aj skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval ustanovenia právnej úpravy vymedzenej v § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Okresný súd určujúce skutkové a právne úvahy o opodstatnenosti základu nároku na primerané finančné zadosťučinenie a priznanú výšku náhrady vyargumentoval v písomnom odôvodnení rozhodnutia akceptovateľne, účastníkom objasnil a zodpovedal všetky rozhodujúce súvislosti podstatné pre prijatý meritórny záver.

17. Dokazovanie nesporne preukázalo, že medzi právnym predchodcom žalovaného D. D. a.s., Bratislava (ako veriteľom) a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 4.8.2005 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi spotrebný, bezúčelový úver vo výške 3.319,39 eur. Ďalšou preukázanou skutočnosťou je, že nárok z predmetnej zmluvy voči žalobcovi (v pozícii žalovaného) uplatnil žalovaný (v pozícii žalobcu) pred Okresným súdom Bratislava V v tzv. zmenkovom konaní, v ktorom Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 27.2.2018 zrušil zmenkový platobný rozkaz zo dňa 27.3.2014 č.k. 1Zm/914/2013-11, zároveň v zmenkovej sume 1.291,87 eur spolu s úrokom 6 % ročne z tejto sumy od 11.4.2013 do zaplataenia a zmenkovej odmene 4,31 eur konanie zastavil a žalovanému/v aktuálnom spore žalobca priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Krajský súd Bratislava rozsudkom zo dňa 4.4.2019 č.k. 1 CoZm/17/2018-386 rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.2.2018 č.k. 1 CbZm/379/2014-346 v časti v ktorej súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania potvrdil a žalovanému (v aktuálnom spore žalobca) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Je tak jednoznačné, že žalobca/ v označených konaniach v pozícii žalovaného - spotrebiteľa úspešne namietal, bránil sa voči nároku zmenkového charakteru/ voči zmenke, ktorá v rozpore s právom nárok zo spotrebiteľskej zmluvy zabezpečovala. Súdny v inom konaní už právoplatne uzavreli, že veriteľ/banka nepostupovala v posudzovanom zmluvnom spotrebiteľskom vzťahu odbornou starostlivosťou, pri výpočte RPMN sa veriteľ riadil chybným vzorcom, v dôsledku čoho do zmluvy uviedol nesprávny údaj o RPMN, ktorý nezodpovedal hodnote celkových nákladov spojených s úverom. Námietky, ktoré žalobca v pozícii spotrebiteľa v uvádzaných konaniach aktívne v rámci svojej obrany uplatňoval boli súdmi vyhodnotené ako opodstatnené a konania sa skončili s úspechom spotrebiteľa. V bezprostrednej nadväznosti na úspešné uplatnenie si svojich práv v označených iných súdnych konaniach si žalobca uplatňuje v aktuálnom spore svoj nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. V zmysle tejto právnej normy spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú a jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

18. Odvolací súd dáva do pozornosti odvolateľovi, že Najvyšší súd SR už v rozsudku 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. januára 2019 prijal názor, že „ pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia „. V aktuálne súdnej veci prijaté závery okresného súdu korešpondujú aj s uvádzanými závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

19. Na základe konštatovaných súvislostí odvolací súd uzatvára, že žalobca splnil všetky podmienky pre úspešné uplatnenie práva v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného. Pri rozhodovaní o výške tejto náhrady okresný súd sa riadil v súlade s princípom primeranosti a po zohľadnení individuálnych súvislostí, ktoré vyšli v konaní najavo, usporiadal právne pomery strán sporu zodpovedajúco aj zásade spravodlivosti.

20. Aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je rozhodnutie okresného súdu vecne správne, odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že nárok žalobcu na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP je daný jeho úspechom o základe nároku.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP krajský súd priznal žalobcovi (v tomto odvolacom konaní úspešnému) voči žalovanému (neúspešnému) nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%, o jej výške rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.